

Abstrakt

Tato práce se věnuje ústavnímu a politickému vývoji v Československu po státním převratu v únoru 1948, který provedla Komunistická strana, aby získala absolutní moc. Autor zkoumá charakter politického systému bezprostředně po převratu, jakož i rozpory mezi ústavně-právními předpisy a dobovou realitou. Autor vychází z teze, že některá ustavení nejen ústavy, ale i dalších zákonů byla jen deklarativní zástěrkou pro nezákonné upevňování totalitárního režimu. Práce se nejdříve věnuje období před únorem 1948 a aspektům, které vedly k převratu, dále pak vývoji nové ústavy, která ale nebyla do převratu dokončena, následně jsou rozebrány samotné únorové události s důrazem na to, nakolik proběhly v souladu s ústavním pořádkem. V dalších kapitolách je analyzováno období po únoru 1948, kdy docházelo k nezákonnému upevňování moci KSČ, politickým čistkám a radikální přeměně společnosti.

Autor dochází k tomu, že o budoucím směřování Československa bylo rozhodnuto již brzo po roce 1945 infiltrací bezpečnostních složek komunisty. Ty také sehrály důležitou roli v samotném převratu. Zatímco KSČ tvrdila, že samotný akt demise části ministrů a doplnění vlády proběhlo ústavní cestou, politický tlak na prezidenta, formování akčních výborů po celé zemi, umělé organizování manifestací sloužících k nátlaku a vyhrožování – to všechno v pořádku nebylo. Po převratu míra nezákonností ještě výrazně vzrostla, ať už šlo o politické čistky, nebo o přijímání zákonů, které odporovaly demokratickým pořádkům i platné ústavě.